

i de 1800 Aar have vidst at beholde denne Fordel alene. (Munterhed) Sa, de Herrer kunne I, saameget de ville, men jeg ønsker idetmindste for min Part at have det samme fri Valg af min Sjælesørger, som de tiendefri Herrer have, men det vil man ikke unde os. Man bærer en stor Dimsorg for vor Sjæls Sallighed; man kan ikke noksom fortælle os, hvor kostbar den er, og hvormange Penge man maa give ud derfor, men det er dog en Grundsaetning, man ikke kan være bekendt at høre udtale uden at modsigge den. (Modsigelse). Sa, det være nu, som det vil, saameget er dog vist, at dette Forhold maa være lige for alle, og er det en Nødvendighed for os at offere saa Meget om Aaret for den Sjælesørger, som Staten har ansat, forekommer det mig, at den samme Pligt maa paahvile det tiendefri Hartkorn; det er dette, hvorom her er Tale. Seg er enig med Herrerne i og skal villig indrømme; at den Pligt, som paahviler det tiendeplygtige Hartkorn, ikke kan gaa bort, uden at man betaler derfor, og naar ærede Medlemmer blot ville erkjende Principets Rigtighed, er jeg tilfreds; men det har den høitærede Minister ikke gjort, saavidt jeg forstod ham. Dette beklager jeg meget, thi jeg er overbevist om, at den ærede Forslagsstiller ogsaa er enig med mig i det Punkt, at det ikke kan være ret længe, inden Spørgsmaalet om en fuldstændig Udjevning af Tiendeforholdet maa komme frem. Seg veed, at man omkring i Landet finder det i høieste Grad besynderligt, at dette Spørgsmaal endnu ikke er kommet frem, og i Modsaetning til de ærede Herrer, som have afvist dette Forslag paa en saa haanende Maade, er jeg den ærede Forslagsstiller taknemmelig for, at han har bragt Spørgsmaalet frem. Lad os ikke haagne det saameget, men lad os begynde Kampen og søge at sætte Sagen igjennem. Seg haaber, at det skal ende paa en heldigere og paa en for det tiendeplygtige Hartkorn mere billig Maade end den, som den høitærede Minister idag har fremsat. Paa Lovens Form skal jeg, som sagt, ikke indlade mig; det kan godt være, at den ikke indeholder fyldestgjørende Bestemmelser i alle Punkter, men dette har den ærede Forslagsstiller selv indrømmet,

idet han har sagt os, at Hovedsagen for ham var at faa Principet bragt frem; derfor beklager jeg meget, at det er blevet afvist endog paa en saa skarp Maade, som om vi her vilde foretage en Plyndring. Seg for mit Bedkommende agter ikke at plyndre Nogen, men jeg ser som sagt ikke rettere, end at det ærede Medlem selv i Slutningen af sit Foredrag gjorde sig skyldig i den samme Plyndring, som han beskylde os Andre for. Seg kan ikke underkrive den Saetning, at det er en Plyndring at søge at faa en Udjevning bragt tilveie, hvor der er en saa stor Ulighed tilstede, og navnlig med Hensyn til Lønningen af vore Sjælesørgere; hvis Nødvendighed for os man jo bestandig holder frem for vore Dine. Det kan jo være, at de Tiendefri ikke have saa stor Trang i saa Henseende som vi Andre; det er nu en Smagsag; men jeg er af den Formening, at det kan gaa lige op, og at det bør komme dertil, at de betale ligesaa Meget som vi Andre derfor. Seg vil derfor i Modsaetning til dem, som idag have kritiseret dette Forslag saa stærkt, anbefale den høitærede Minister til næste Session at komme frem med et andet Forslag, som paa en mere fyldestgjørende Maade søger at udjævne, hvad jeg her har omtalt, nemlig Forskjellen mellem det privilegerede og det uprilegerende Hartkorn med Hensyn til Geistlighedens Lønning.

Formanden: Seg tror, at Ordet Plyndring, som den ærede føregaaende Taler brugte, ikke er et saa ganske sjældent brugt Udtryk for en uheldig Anvendelse af Lovgivningsmagtens Beskaffningsret. Naar ærede Medlemmer her eller i andre lovgivende Forsamlinger have fundet, at Statens Beskaffningsret var uheldig anvendt, er dette meget jevnlig bleven udtrykt ved, at det var en legal Plyndring, uden at der i dette Udtryk ligger nogen fornærmelse hverken imod den ærede Forslagsstiller eller imod dem, der tænke som han.

Frederiksen: Det har heller ikke været min Mening at fornærme den ærede Forslagsstiller; det er aldrig min Hensigt at fornærme noget Medlem. Det ærede Medlem, som nu talte, gjorde sig dog skyldig i et Par